

Na základě odborné literatury a dobových pramenů (esejů, obrazového materiálu, hudebních záznamů, ale též výpovědí současných umělců věnujících se dobové interpretaci) práce pojmenovává a charakterizuje základní prvky techniky barokního herectví. První část se v širších souvislostech věnuje jeho obecným principům (vztahu herce s publikem, práci s energií, hereckému prožívání, apod.), druhá část popisuje jednotlivá pravidla barokní deklamace, gestiky, mimiky a jevištního pohybu. Studium odhalilo řadu podobností barokního herectví s prvky jiných divadelních žánrů (především japonského kabuki), ale také například s výsledky současných psychologických výzkumů v oblasti řeči těla. Díky tomu bylo možné objasnit některá zdánlivě samoučelná pravidla a doplnit výklad hereckých principů o další cenné poznatky.